

לחותכו לשניים ולבדוק בפנים מתולעים לבנות.

אפרסק: הגדל בשדות המטופלים נגד שרצים, בדרך כלל אין מצוים בהם שרצים, וצריך רק לשפשף היטב את הנקודות האדומות-סגולות שעל הקליפה או להסירן מפני כנימת הפרלטוריה. כשהפרי רך ראוי לפתוח את האפרסק לשנים. כמו כן יש לחתוך את המקומות הרכים במיוחד בפרי לקפל כלפי חוץ את בשר הפרי ולבדוק אם אין שם תולעים לבנות. אפרסקים משדות לא מטופלים [כגון בשנות השמיטה שמגיעים אפרסקים ממטעים של ערבים], יש לחתוך את האפרסק לשנים ולבדוק ליד הגרעין אם אין שם תולעים.

שימורי אפרסק הם כנראה משדות מטופלים.

אפרסקים מיובשים: בדרך כלל אין שכיחות גבוהה.

אפרשזיף: נראה שיש לנהוג כמו באפרסק.

אקטידיניה [קיוי]: אין מידע מספיק, ומהנסיון עד עתה נראה שאין מצוי יתכן וזה משום שגדל במטעם מטופלים.

אקליפטוס: אין מידע.

ארטישוק: נגוע בשרצים, לכן יש לקלף את כל העלים ולשוטפם במי סבון, ואחרי כן לבדוק אם אין אקריות, תריפסים (חרקים שחורים קטנים), או כנימות עלה (חרקים ירוקים עגולים וכשהם מתים הם בצבע אפור-לבן), או להשתמש רק בלב הארטישוק.

פרח הארטישוק: מוחזק בשרצים ומשום כך אין ראוי